

Iulia Hașdeu

România

*Protège-moi toujours, ô Liberté chérie
O mère des vertus, mère de la Patrie!
(A. Chénier)*

Câmpia ne zâmbește, de flori împestrițată
Ca un chilim ce-l țese natura-n fețe vii;
Și iarba cea subțire, de vânturi aplecată,
Ascunde mii de fluturi cu aripi argintii.

Când florile mișcate de-o blândă adiere
Se-mbată de lumină sub soarele cel cald,
Din sânul lor albina cu poftă soarbe miere
Notând din floare-n floare pe marea de smarald.

Deodat' un nor năpraznic astupă mândrul soare,
Un vâl ursuz și rece se-ntinde peste flori;
Se-ntunecă pământul de-o noapte-ngrozitoare;
Și fluturi și albine-s cuprinse de flori.

Dar iată că pe ceruri, spărgând nemila ceții
Un înger se ivește, trimis de Domnul sfânt:
Împrăștie toți norii, cu raza dimineții,
S-așterne iar voioasa lumină pe pământ.

Câmpia cea bogată e dulcea Românie
Cu fluturi, flori și-albine; iar norul cel cumplit
E dușmanul ce tinde s-o ducă la robie
Lățind o neagră umbră pe ceru-i umilit.

Luceafărul ce vine ca să ne dea dreptate,
Gonind întunecimea prin falnicul său zbor,
În lume acel înger se cheamă Libertate;
El trage după dânsul lumină peste nor!

(Iulia Hașdeu, *România*, în *Opera poetică*, ed. I. Opreșan, Saeculum, București, 2005, p. 538)